IDÄNKIRSIKORENTO

(Sympecma paedisca)

LUONNONSUOJELULAIN NOJALLA RAUHOITETTU LAJI

Idänkirsikorento naaras

Tunnistaminen:

Laji muistuttaa pientä tulitikkua. Nuoret vastakuoriutuneet korennot yksilöt ovat väritykseltään vaaleampia ja tummuvat vanhetessaan. Selässä tumma kuviointi. Usein helppo tunnistaa erityisesti keväällä aikaan, jolloin ei tavata muita hentosudenkorentolajeja, poikkeuksena tällä hetkellä vain Ahvenenmaalla tavattava lännenkirsikorento.

Elinympäristö:

- Tyypillisiä biotooppeja ovat pitkien, suojaisten ja ruovikkorantaisten merenlahtien rantaniityt, sekä runsaskasvustoiset makeanveden lampareet.
- Tavataan erityisesti etelärannikkolla.

Alalahko:

Hentosudenkorennot (Zygoptera)

Heimo:

Keijukorennot (Lestidae)

Päälentoaika:

- Talvehtineet yksilöt maalis-kesäkuussa.
- Uusi sukupolvi lentää heinäkuun lopulta alkaen ja talvehtii.

Erityispiirteet:

- Kirsikorennot ovat poikkeus Suomen korentolajeissa, sillä ne talvehtivat aikuisena ja voivat lentää jo kevättalvella lumen keskellä.
- Kirsikorennot parittelevat keväällä, ja toukkakehitys on nopea. Uudet yksilöt kuoriutuvat loppukesällä ja siirtyvät syksyllä talvehtimaan aikuisena.

Koko:

Pituus:
36 - 39 mm

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Kari Kaunisto Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

HOIKKATYTÖNKORENTO

(Ischnura elegans)

Tunnistaminen:

Hoikkatytönkorennon koiras on pohjaväriltään tavallisesti heleän sininen, pienikokoinen ja sen takaruumis on tyvestä hyvin hoikka. Selkäpuoli on tumma. Naaras muistuttaa muita tytönkorentoja, mutta molemmilla sukupuolilla on mustavalkoinen siipitäplä ja takaruumiin kahdeksannessa jaokkeessa ei ole mustaa kuviointia. Naaraan pohjaväri vaihtelee paljon. Se voi olla ruskea, punertava, violetti tai sininen.

Elinympäristö:

- Hoikkatytönkorento viihtyy erityisesti merenlahtien rantaniityillä ja rehevillä sisämaan rantalaitumilla, mutta sitä tavataan joskus myös karumpien lampien rannoilta.
- Suosii erityisesti ruovikoita.

Erityispiirteet:

- Laji on esiintymispaikoillaan yleensä runsaslukuinen.
- Hoikkatytönkorennolla esiintyy yleisesti useita eri värimuotoja

Alalahko:

Hentosudenkorennot (Zygoptera)

Heimo:

Tytönkorennot (Coenagrionidae)

Koko:

Pituus n. 30 mm

Päälentoaika:

Kesäkuu-elokuu

Lentoaikaennätys

Aikuisia on tavattu: 25.5.-22.9. välisenä aikana.

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Juha Niemi Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

ISOTYTÖNKORENTO

(Erythromma najas)

Tunnistaminen:

Suurin tytönkorentolajimme. Koiraan tunnistaa takaruumiin tummasta värityksestä, keskiruumiin ja takaruumiin kärjen vaaleansinisistä väreistään ja kirkkaanpunaisista silmistä. Naaraan yleisväritys on kirkkaan vihreä ja sillä on punaruskeat silmät. Vaikka laji muistuttaa muita tytön- ja keijukorentoja, se on helppo tunnistaa tumman värityksen, punertavien silmien ja suuren koon perusteella.

Elinympäristö:

- Yleinen runsaskasvustoisilla seisovilla järvillä, lammilla ja merenlahdilla.
- Tavataan myös jokien suvannoissa ja joskus kelluslehdettömillä suolammilla.

Erityispiirteet:

- Erittäin yleinen ja runsaslukuinen.
- Ei vaadi paljoa elinympäristöltään.
- Yksilöitä voi esiintyä paikoin jopa satoja tai tuhansia.

Alalahko:

Hentosudenkorennot (Zygoptera)

Heimo:

Tytönkorennot (Coenagrionidae)

Koko:

Pituus: 30-36mm

Isotytönkorento koiras

Lentoaika:

Toukokuu-elokuu

Lentoaikaennätys:

Aikuisia on tavattu: 3.5.-6.9 välisenä aikana.

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Kari Kaunisto Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

RUSKOHUKANKORENTO

(Libellula quadrimaculata)

Tunnistaminen:

Kuten lajin tieteellinen nimi kertoo (quadrimaculata eli nelitäpläinen), on ruskohukankorennon helpoin tuntomerkki sen siipien etureunan puolivälissä olevat tummat täplät. Vaikka lajin yksilöt ovat taitavia lentäjiä, ne laskeutuvat usein, jolloin lajille tyypillinen siipikuviointi erottuu helposti. Nuoret yksilöt ovat kirkasvärisiä, mutta vanhetessa väritys harmaantuu.

Ruskohukankorennon tunnistamista helpottaa sen siipien täplät

Elinympäristö:

- Ruskohukankorento elää lähes kaikissa Suomen vesistöissä merenlahdista järvien rannoille.
- Lajia tavataan myös virtavesialueilta, mutta se on runsaimmillaan runsankasvuisilla lammilla ja lahdilla.

Erityispiirteet:

- Ruskohukankorento on erittäin yleinen ja runsaslukuinen laji, joka on yksi laajimmalle levinneistä korennoistamme.
- Se on helppo tunnistaa ja sopivilla paikoilla sitä voi tavata jopa satoja yksilöitä päivässä.

Alalahko:

Aitosudenkorennot (Anisoptera)

Heimo:

Varsinaiset sudenkorennot (Libellulidae)

Koko:

Pituus: 40 - 48 mm

Lentoaika:

- Toukokuu-elokuu
- Runsaimmillaan Kesä-Heinäkuun vaihteessa.

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Juha Niemi Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

KARVAUKONKORENTO

(Brachytron pratense)

Tunnistaminen:

Pienikokoinen ukonkorentolaji, jonka molemmilla sukupuolilla huomattavan karvaiset ruumiit. Naarailla väritys on vihertävän kellertävä ja koirailla puolestaan keskiruumiin sivut ovat vihreät.

Karvaukonkorento naaras munimassa

Elinympäristö:

- Elää järvillä, rehevillä merenlahdilla, rantaniityillä sekä hitaasti virtaavilla joilla ja niiden lähellä olevilla avoimilla niityillä, kallioilla ja puutarhoissa.
- Lajin näkee usein lentämässä veden päällä, mutta se voi lentää myös kauempana rannasta.

Erityispiirteet:

- Karvaukonkorento poikkeaa muista ukonkorennoista siten, että se aloittaa lentonsa jo alkukesällä.
- Harvinaisempi laji ja useimmiten havaitaan vain yksittäisiä yksilöitä.

Alalahko:

Aitosudenkorennot (Anisoptera)

Heimo:

Ukonkorennot (Aeshnidae)

Koko:

Pieni ukonkorennoksi, pituus: 54-63 mm.

Lentoaika:

Kesäkuun puolivälistä heinäkuulle.

Lentoaikaennätys:

Aikuisia on tavattu 19.5.-8.8 välisenä aikana.

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Juha Niemi Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

PUNASYYSKORENTO

(Sympetrum vulgatum)

Tunnistaminen:

Syksymme tavallisin korentolaji ja hyvin yleinen. Aikuinen koiras on kirkkaan punainen ja naaras tavallisesti hieman kellertävä. Vastakuoriutunut koiras on väritykseltään naaraan kaltainen ja saavuttaa lopullisen värityksensä muutaman päivän aikana. Laji on erittäin runsaslukuinen ja sitä esiintyy yleisenä aina Oulun korkeudelle saakka.

Elinympäristö:

- Esiintyy kaikentyyppisissä seisovissa vesissä Etelä- ja Keski-Suomessa, mutta se on harvinainen pohjoisimmassa Suomessa.
- Lajia voi tavata lähes kaikkialla, jopa kallioylängöillä ja ulkosaaristossa.

Erityispiirteet:

- Hyvin yleinen punainen syyskorento, joka kuitenkin tuottaa usein määritysongelmia, varsinkin etelärannikolla.
- Huomattavin sekoittamismahdollisuus erityisesti lännensyyskorentoon.

Alalahko:

Aitosudenkorennot (Anisoptera)

Heimo:

Varsinaiset sudenkorennot (Libellulidae)

Koko:

Pituus: 35-40 mm

Lentoaika:

Heinäkuu-lokakuu

Lentoaikaennätys:

Aikuisia on tavattu 3.7.-4.11. välisenä aikana.

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Juha Niemi Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

TUMMASYYSKORENTO

(Sympetrum danae)

Tunnistaminen:

Tummasyyskorento on pienikokoinen laji, jonka vanha koiras on helppo tunnistaa lähes täysin mustasta värityksestään. Naaras ja nuori koirasyksilö muistuttavat muita syyskorentoja, mutta ovat pienempiä ja niillä on keskiruumiin etureunassa, yläpuolelta erottuva tumma kolmion muotoinen kuvio ja kokomustat jalat. Niillä on kellertävän kirjava keskiruumis.

Tummasyyskorento pari

Elinympäristö:

- Viihtyy monenlaisissa seisovissa ja hitaasti virtaavissa vesissä.
- Lajia löytyy niin suolammilta kuin kirkasvetisistä lähteistäkin.
- Erityisen yleinen se on matalilla rantaniityillä ja luhdilla.

Erityispiirteet:

- Runsas ja yleinen loppukesän laji, joka on erityisen yleinen Etelä-Suomessa ja tavattavissa aina Lapin keskiosiin saakka.
- Sopeutuu monenlaisiin ympäristöihin, mutta harvinaistuu pohjoiseen mentäessä ja puuttuu aivan pohjoisimmasta Lapista.

Alalahko:

Aitosudenkorennot (Anisoptera)

Heimo:

Varsinaiset sudenkorennot (Libellulidae)

Koko:

Hyvin pieni syyskorento
Pituus: 26–34 mm

Lentoaika:

Heinäkuu–lokakuu

Lentoaikaennätys:

Aikuisia on tavattu 17.6.–29.10. välisenä aikana

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS Supported by Nature
TURKU AMK TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Juha Niemi Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

ELOKORENTO

(Sympetrum flaveolum)

Tunnistaminen:

Loppukesän laji, joka on helposti tunnistettavissa takasiipien tyven laajoista oransseista/keltaisista laikuista. Laikku ei kuitenkaan aina ole voimakas ja voi puuttua naarailta, jolloin laji sekoittuu helposti muihin syyskorentoihin, kuten verikorentoon.

Elokorento koiras ja takasiivessä näkyvä keltainen laikku

Elinympäristö:

- Laji viihtyy monenlaisissa seisovissa vesissä.
- Esimerkiksi umpeenkasvavien järvien rantaluhdilla.
- Tavataan aina Pohjois-Pohjanmaalle asti, kuitenkin yleisimmillään Etelä-Suomessa.

Erityispiirteet:

- Hyvin vaihteleva esiintyminen. Laji voi olla joinain vuosina lähes kateissa ja seuraavana vuonna hyvinkin runsas.
- Laji on tunnettu vaeltaja, ja usein hyviä vaelluksia seuraa pari vuotta runsaampaa esiintymistä.

Alalahko:

Aitosudenkorennot (Anisoptera)

Heimo:

Varsinaiset sudenkorennot (Libellulidae)

Koko:

Pituus: 32-37 mm

Lentoaika:

Heinäkuu-syyskuu

Lentoaikaennätys:

Aikuisia on tavattu 7.6.-17.10. välisenä aikana

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

Kuva: Kari Kaunisto Taitto: Nelli Koukka Teksti: Sudenkorento.fi

IDÄNKIRSIKORENNON ELINKIERTO

Talvehtiminen aikuisena

PARITTELU

Toisin kuin muut Suomen korentolajit, idänkirsikorento talvehtii aikuisena maalla ruokojen ja muun kasvuston seassa. Näin keväällä se pääsee heti parittelemaan.

MUNIMINEN

Muniminen tapahtuu keväällä huhti-kesäkuussa. Munat lasketaan veteen, joista ne kuoriutuu nopeasti siirtyen toukkavaiheeseen.

TOUKKAVAIHE

Toukkakehitys on hyvin nopeaa. Suomessa kesto on arviolta 2-3kk. Toukkavaihe tapahtuu vedessä. Toukka hengittää kiduksilla ja syö muita vesieläimiä. Toukkavaiheessa korento luo nahkansa useasti ja kasvaa näin vaiheittain.

KUORIUTUMINEN

Toukkavaiheesta kuoriutuminen tapahtuu alkusyksystä. Kuoriutumisvalmis toukka lopettaa syömisen. Se nousee pois vedestä esimerkiksi ruo'onpätkälle ja kuoriutuu. Kuoriutuminen on vaarallista, sillä ne ovat hetken aikaa lentokyvyttömiä, kunnes siivet ovat kovettuneet tarpeeksi hapuilevaa ensilentoa varten

AIKUISIKÄ

Kuoriutuneet aikuiset korennot lentävät syksyisin niityillä ja muilla avomailla vesistöjen lähellä. Ennen talvea idänkirsikorennot siirtyvät talvehtimaan kasvillisuuden suojiin

Idänkirsikorento talvehtii aikuisena ja saattaa näin lentää jo kevättalven lämpiminä päivinä jopa maaliskuussa, kun maassa on vielä lunta.

Lajin talvehtineet yksilöt kuolevat parittelun ja muninnan jälkeen

Sudenkorentojen muodon-muutokseen EI kuulu kotelovaihetta.

YHTEENVETONA:

Idänkirsikorentoa näkee lentämässä keväisin ja syksyisin, mutta kesällä lajia ei tapaa lennossa.

Lähde: Sudenkorento.fi Taitto: Nelli Koukka

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic

RUSKOHUKANKORENNON ELINKIERTO

Ei talvehtimista aikuisena

PARITTELU

Aikuisvaiheessa ruskohukankorento elää tavallisesti muutaman viikon, mutta joskus jopa reilun kuukauden. Sen päätehtävänä on paritella ja jatkaa lajin elinkaarta.

MUNIMINEN

Muniminen tapahtuu tavallisimmin kesä-heinäkuussa. Munat lasketaan veteen, joista ne kuoriutuu noin kuukaudessa siirtyen toukkavaiheeseen.

TOUKKAVAIHE

Toukkavaihe on hyvin hidas: Suomessa se kestää arviolta 2-3 vuotta. Toukkavaihe tapahtuu vedessä.
Toukka hengittää kiduksilla ja syö muita vesieläimiä.
Toukkavaiheessa sudenkorento luo nahkansa useasti
ja kasvaa

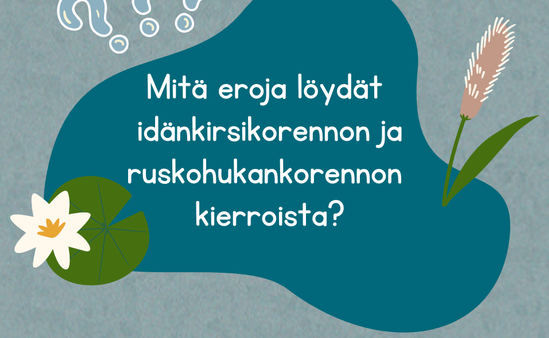
KUORIUTUMINEN

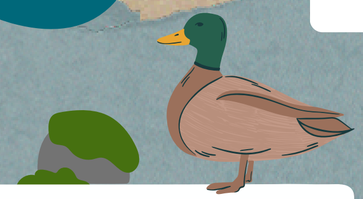
Toukkavaiheesta kuoriutuminen tapahtuu keväällä/kesällä. Kuoriutumisvalmis toukka lopettaa syömisen, etsiytyy pois vedestä sopivalle alustalle, kuten ruo'onpätkälle, ja kuoriutuu. Kuoriutuminen on vaarallista, sillä ne ovat hetken aikaa lentokyvyttömiä, ja kuivattelevat noin puoli tuntia siipiään ennen ensilentoa.

AIKUISIKÄ

Kaikki Suomen lajit viettävät aikuisiän ilmassa ja niin myös ruskohukankorento. Lajin lentoaika alkaa toukokuussa ja kestää elokuulle. Esiintyminen on runsaimmillaan kesä- ja heinäkuun vaihteessa.

Mitä eroja löydät idänkirsikorennon ja ruskohukankorennon kierroista?

Parittelun ja munimisen jälkeen ruskohukankorento kuolee, mikäli saalistajat, ravinnonpuute tai huono sää eivät aiheuta kuolemaa aiemmin.

Sudenkorentojen muodon-muutokseen <u>EI kuulu</u> kotelovaihetta.

Lähde: Sudenkorento.fi Taitto: Nelli Koukka

Interreg Baltic Sea Region
Co-funded by the European Union
SUSTAINABLE WATERS
Supported by Nature
TURKU AMK
Archipelago Sea Area Biosphere Reserve
Biosphere for Baltic